

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Overmagt

Citation: Brandes, Edvard: "Overmagt", i Brandes, Edvard: *Overmagt*, 1888, s. 234.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_13-shoot-idm139873928746192/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Overmagt

JOSEFINE
kaldende.

Martha, Herman. (De kommer hver fra sin Side.) Det var min tredje Forlovelse, der gik overstyr, og det skal blive den sidste.

HERMAN.

Hvad! Var det Vænks Ærinde?

JOSEFINE.

Nej, *jeg* hævdede Forlovelsen; alle Honnørerne er paa min Haand; men jeg tror nok, det kom ham forbistret godt tilpas. Han havde en saadan Overlegenhedsmine paa, at jeg straks forstod, hvordan han vilde kue mig for Fremtiden, om jeg ikke brød overtvært. Og saa brød jeg.

MARTHA.

Og er du virkelig ikke ked deraf?

JOSEFINE.

Nej, jeg troede, han var rar og skikkelig, og jeg tænkte, jeg kunde holdt det jævnt ud med ham ... men saa opdagede jeg paa fem Minuter, hvilken fæl Fyr han igrunden er, og saa var jeg færdig med ham. Nu er det forbi.

MARTHA.

Ja, det er altsammen forbi.